

Tantsud.

II v. 1. pilt: Karnevali rongkäik.

1. Koor

2. Tantsurühm.

a) klounid: Dionis Anver, Valentin Lind, Herman Palang, August Riismaa.

b) maskid: Mi Granberg, Soja Kalevi, Veera Leever, Elfi Lepp, Erika Määrts, Senta Ots.

c) Pierretid: Ada Ahi või Klaudia Sutt-Maldutis.

d) Pierrot: Artur Koit.

e) Tärnid: Hilda Koit-Malling, Greeni Raudsepp, Sonja Saks, Valentine Vassiljev.

II v. 2 pilt: Duett: Mi Granberg ja Hilda Koit-Malling.

Märksid:

1) Tagaloodud piltide hind võetakse arvesse ainult siis, kui odavam pilet kallima hinnalise vastu vahetatakse.

2) Saalis, jalutus- ja riieteholuruumas on autsetamine keelatud. Suitsetajaid palatakse ainult suitsetamiseks määratud ruume tarvitada, mis eelnevalt on järelekorraldajate teenistuses olevatel ametnikudel on eeskiri, korraldajatele tihedepanu selile korraldajale juhtida, mille alla peenduda palutakse.

3) Ettekande ajal on saali üksed kinni.

Jahutus

Karnevali Roomas

ESIMENE VAATUS.

Tegevustik toimub „Sinise Härja“ võõrastemaja võõrastetoas Baieri Mittenwaldis. Peremees Martin valmistab pulmaringi vastuvõtuks, mis läheneb alt orust. Teda aitavad sealjuures ta lähedalt sugulane Maria ja Cenzi. Mariel on pruudi jaoks valmis lillekimp edasiandmiseks, sest Therese, kelle pulmud täna on Franziga, on ta lapsepõlve sõbranna. Siseneb pulmaringi ühes pruutpaariga. Pulmarongis on ka perepoeg Toni, kes armastab Mariat, kuid selle silda kuulub kunstnik Arthur Bryckile ja seepärast ei leia Toni vastuarmastust, kuigi peremees meeldi naisele Maria abielumist Toniga. Pulmalised, olles teel kirikusse, jõuvad õhtu ja teevad pulmanalja. Üldise trallingu kestel pruut Therese viib Maria kõrvale ja küsib, et kas see oma armastatult ikka veel ei ole saanud kirja. Maria vastab eitavalt ja seletab, et ta armastatu kunstnik Arthur Bryck oli lubanud tagasi tulla, kuid nüüd ei tea ta temast midagi. Therese rahustab Mariat ja pulmaringi lahkub, suundudes kiriku poole. Nüüd küsib Maria onu Martinilt, et kas tõesti Arthur Bryckilt ei ole talle tulnud kirja. Onu pabaneb ja vastab, et ei ole tulnud ega tulegi. Tegelikult on lugu nii, et Mariale on tulnud mitu kirja, kuid onu ei ole annud neid kätte, tahes, et Maria unustaks kergemeelse „lõuendimääriga“ ja nautuks tubli talupojaga Toniga.

Samal ajal ilmuvad võõrastemaja kaks maaliijat Hesse ja Raffaeli. Nend nõuavad süda ja juua. Oht juues lähuvad nad talli, mille põljusteks on Raffaeli kena daam, kellega nad õhid siia sõites vagnuis satunud

titte kuppeesse. Noor daam oli sõitnud koos kellegi vanema härraga, arvatavasti oma mehega, sest kogu tee see oli tukkunud. Raffaeli oli sobitanud daamiga tutvust, kuid parajasti kui ta oli jõudnud nõnda kaugele, et asus määrama kohtumist daamiga, oli Hesse oma maastikuvaimustusega niivõrd seganud, et tukkur mees oli ärganud tles. Parajasti kui Hesse on vihasena kõrtsioast lahkunud ja Raffaeli ükski sõõb vasikajalg, tuleb sinna ka Maria. Juteldes kuulab Maria, et kunstnikud on teel Rooma ja kavatsevad jõuda sinna just karnevali ajaks. Maria titleb ka tuttava olevat tõe kunstnikuga, kes teda on maalinud ja näitab ruumis rippuvale pildile. Raffaeli küsib, et kes selle on maalinud. Maria vastab, et Arthur Bryck. Raffaeli on pildist vaimustatud, sest Bryck on kuulus kunstnik. Maria küsib, et kas ta tunneb Brycki ja siis osutab, et Bryck on Raffaeli hea sõber ja Roomas ta kavatsebki teda külastada. Raffaeli tahab kohe pilti ära osta, kuid Maria seda ei müü, kui kallist mälestust. Nüüd tutvustab Raffaeli end ja avaldab, et ta õige nimi on Bruno Schmieke, mitte Raffaeli. Ta õige nimi aga ei sobiks kuidagi mõne madonnamalingu alla — aga Raffaeli Madonna — näete, see kõlab hoopis teisiti. Raffaeli läheb oma tuba vaatama ja Maria jääb nüüd võõrastetuppa Hessega, kes vahelpeal on sisenenud, kuna ta õlu on otsa saanud ja viha lahtnud. Hesse kinnitab Mariale, et see mingil tingimusel ärgu müügu pilti Raffaellile. Raffaeli ostvat lihtsalt teiste piltide kokku, kirjutavat sinna alla oma nime ja titleb, et need on siis ka tema maalitud. Raffaeli ei olevat tldse kunstnik. Ta isa olevat Berliinis pagameister ja kannatab nõrkuse all, tahes näha oma pojast kuulsat kunstnikku. Raffaeli siis nõnda lihtsalt pevat oma isa, saates talle võõraid pilte. Maria pilti ei müü ja tal tekkib korraga uus idee — sõita kaasa mõlemaga Rooma, et seal kohata Arthur Bryckit.

Nüüd tulevad omakorda võõrastemaja Susanne ja Graf. Susanne ongi see noor võlvur daam, kellega Raffaeli vagnuis oli tutvunud. Graf ei ole aga kaugelki ta mees, nagu arvab Raffaeli, vaid Berliini marmelaadivabrikant, kes alles on sobitamas abielu Susannega, millest aga end midagi ei taha kuulda. Ka nemad on teel Rooma. Susanne, et seal end laulu alal täiendada ja Graf, et apelsinine oma marmelaadivabrikku jaoks kokku osta. Nõnda saavad siin Raffaeli ja Susanne jälle kokku, mis Grafile sugugi ei meeldi, kuid kõigest hoolimata tuleb neil järgmisel päeval jätkata Rooma teekonda juba koos. Viendana tuleb kaasa ka Maria. Raffaeli ettepanekul võtab Maria Rooma kaasa ka pildi, et panna kavvalal kombel Arthur Bryck proovile, et näha, kas ta on Maria unustanud või olnud talle truud.

TEINE VAATUS.

1 pilt.

Vaatlus viib meid Rooma karnevali tuju ja kõra keskele. Reisiseltskond on jõudnud pärle ja peatunud hotellis. Et abielumishümulisele Grafile vingerpussi mängida, seks on Raffaeli Maria ja Susanne riietanud tihesugustesse karnevalikleididesse. Kui Graf nüüd kohtab Mariat ja peab seda Susanneks, siis Maria Raffaeli õpetuse järele